

ກູດກະທຽວ

ກໍາໜາດອັດຕາແລະວິທີການຮັບບໍາແຫຼືຈໍາດຳຮັງຊີພ (ຈບັນທີ ۲)

ພ.ສ. ເມສະກ

ຈາກຂໍ້ຕໍ່ນາງຄວາມໃນມາດຕາ ៥ ແຫ່ງພະພາຊີມລູ້ອົບນຳແຫຼືຈໍານາງຝູ້ຮາຊການສ່ວນທ້ອງດີນ
ພ.ສ. ເມສະກ ແລະມາດຕາ ៥/១ ວຽກສອງ ແຫ່ງພະພາຊີມລູ້ອົບນຳແຫຼືຈໍານາງຝູ້ຮາຊການສ່ວນທ້ອງດີນ
ພ.ສ. ເມສະກ ຈຶ່ງແກ້ໄຂພື່ມເດີນໂຄພະພາຊີມລູ້ອົບນຳແຫຼືຈໍານາງຝູ້ຮາຊການສ່ວນທ້ອງດີນ (ຈບັນທີ ១)
ພ.ສ. ເມສະກ ຮູ່ມູນຕີວ່າການກະທຽວງານຫາດໄກຫອດກູດກະທຽວໄວ້ ສັງຕິພາບ

ໃຫ້ຍົກເລີກຄວາມໃນຫຼອ ແຫ່ງກູດກະທຽວກໍາໜາດອັດຕາແລະວິທີການຮັບບໍາແຫຼືຈໍາດຳຮັງຊີພ
ພ.ສ. ເມສະກ ແລະ ໃຫ້ຍົກຄວາມຄ່ອງໄປນ໌ແທນ

“ຫຼອ ១ ບໍາແຫຼືຈໍາດຳຮັງຊີພໃຫ້ຈ່າຍໃນອັດຕາສົບໜ້າທ່ານທ່ານອົບນຳແຫຼືຈໍານາງຝູ້ຮາຍແດ່ອັນທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ໄມ່ເກີນສື່ແສນບາກ
ໄດ້ໃຫ້ນີ້ສິຖິຂອຮັບບໍາແຫຼືຈໍາດຳຮັງຊີພໄດ້ຕາມວິທີການຄັງຕ່ອງໄປນີ້”

(១) ຜູ້ຮັບບໍາແຫຼືຈໍານາງຝູ້ຮາຍຕໍ່ມີອາຍຸຕໍ່ກ່າວ່າຫກສົບໜ້າປັບປຸງຮູບແບບ
ໃຫ້ນີ້ສິຖິຂອຮັບບໍາແຫຼືຈໍາດຳຮັງຊີພໄດ້ໄມ່ເກີນ
ສອງແສນບາກ

(២) ຜູ້ຮັບບໍາແຫຼືຈໍານາງຝູ້ຮາຍຕໍ່ມີອາຍຸຕໍ່ແຕ່ຫກສົບໜ້າປັບປຸງຮູບແບບ
ໄດ້ໄມ່ເກີນສື່ແສນບາກ ແຕ່ຈຳຜູ້ຮັບບໍາແຫຼືຈໍານາງຝູ້ຮາຍນັ້ນໄດ້ໃຫ້ສິຖິຕານ (១) ໄປແສ້ວ ໃຫ້ຂອຮັບບໍາແຫຼືຈໍາດຳຮັງຊີພ
ໄດ້ໄມ່ເກີນສ່ວນທີ່ຂັ້ນໄໝກົບຄາມສິຖິຂອງຜູ້ນັ້ນ ແຕ່ຮ່ວມກັນແລ້ວໄມ່ເກີນສື່ແສນບາກ”

ໃຫ້ໄວ້ ພ ວັນທີ ១៤ ກຣກຢາຄມ ພ.ສ. ເມສະກ

ນຸ້ມູຈັງ ວົງສີໄຕຮັດນີ້

ຮູ່ມູນຕີວ່າງວ່າການ ១ ປົງປິດຕາຫາກແຫນ

ຮູ່ມູນຕີວ່າການກະທຽວງານຫາດໄກ

ໜ້າພ່າຫວັດ : - ເຫດຜົນໃນການປະກາດໃຊ້ກູງກະທຽວຈົບນີ້ ກົດ ເນື່ອງຈາກອັຕຣາມົນທີ່ຈໍາຕາງຊີ່ພໄມ້ສອດຄລ້ອງ ກັບສອນການພໍທາງເກຣມງານທີ່ເປີດຢັນແປດງໄປ ສາມຄວວບຮັບປ່ຽນອັຕຣາມົນທີ່ຈໍາຕາງຊີ່ພໄມ້ຄວາມໝາຍະສົມ ກັບສອນການພໍທາງເກຣມງານໃນນີ້ຈຸບັນ ງີ່ຈໍາເປັນຕົ້ນອອກກູງກະທຽວນີ້

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบ่าหนึ่งค่ารังชีพ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบ่าหนึ่งบ้านญาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๑๗/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบ่าหนึ่งบ้านญาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบ่าหนึ่งบ้านญาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบ่าหนึ่งค่ารังชีพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ บ่าหนึ่งค่ารังชีพให้จ่ายในอัตราสินห้าเท่าของบ้านญาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกิน สี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบ่าหนึ่งค่ารังชีพได้ตามวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับบ้านญาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบ่าหนึ่งค่ารังชีพได้ไม่เกิน ส่องแสงบาท

(๒) ผู้รับบ้านญาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบ่าหนึ่งค่ารังชีพได้ ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบ้านญาญนั้นได้ใช้สิทธิดาม (๑) ไม่แล้ว ให้ขอรับบ่าหนึ่งค่ารังชีพได้ไม่เกินส่วนที่ ยังไม่ครบสามสิบทูดของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายบุญชง วงศ์ไตรรัตน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย